

Per al temps de tarda...

Poso en joc la meva intel·ligència, voluntat i cor.

- Com m'he sentit avui?
- Considero què ha fet Déu per mi. Què sento en contemplar tant de bé rebut? A què em mou?
- Considero com Déu compta amb mi per participar de la seva creació, per treballar i co-crear amb Ell.
- Quan trobo Déu en totes les coses, a què em mou? En què em mullo? En què participo?
- En què sento que puc seguir gestant vida, desplegant vida, donant vida?

Compartint ressons en grup...

Des d'on? → Sentint que la meua vida és necessària pel pla de Déu.
Què comparteixo?

- Una **imatge**: del que he viscut, que he vist o un record que m'ha vingut.
- O bé un **sentiment**: dominant en el dia d'avui.
- O bé una **idea**: pensament, paraula que més ha ressonat...

Recollint i tancant el dia...

Preneu Senyor i rebeu
Tota la meua llibertat,
La meua memòria,
El meu enteniment,
I també la meua voluntat.
Tot el meu haver i posseir.
Vos m'ho vau donar,
A Vos ho torno.

Tot és vostre,
Disposeu-ne
segons la vostra voluntat.
Doneu-me el vostre amor
i la vostra gràcia.
Això em basta.

(St. Ignasi)

Paraules que em mobilitzen avui...

Convidats a descobrir que formem part de la creació, que Déu mateix se'ns dona en totes les seves obres. Convidats a donar-nos també, a ser en Ell.

Se li representà en l'enteniment amb gran alegria espiritual la manera com Déu havia creat el món, com si veiés una cosa blanca de la qual sortien alguns raigs i com si Déu en tragués foc. Aquestes coses, però no sabia explicar-les ni es recordava prou bé d'aquelles notícies espirituals que, en aquell temps, Déu li imprimia en l'ànima.

[St Ignasi, Autobiografia, 29]

Aquest matí prego amb...

*Crec en Tu que no tens forma,
en Tu que, per molt que m'hi escarrassi,
mai et podré entendre,
en Tu que, per molt que m'hi esforci, mai
els teus camins
no seran els meus camins.
Crec que el teu Amor no em compromet a
res més que a estimar-te.
No faig res en nom Teu, només soc.
Crec en Tu que m'acompanyes en la lluita
per la justícia.
En Tu, que ets amb mi, ben endins, do-
nant-me força.*

*Tu m'acondueixes,
m'acompanyes,
m'estimes incommensurablement,
em sedueixes,
em convides a desposseir-me
a buidar-me de mi mateixa per tal de do-
nar-te cabuda,
de fer-me una amb Tu.
Crec en Tu que em vas tenir en compte
quan distribuïes pel món les gotes d'escu-
ma del teu pla diví.
Crec en Tu.*

(Laia de Ahumada)

Faig conscient el meu cos...

Agraïm a Déu poder ser i formar part de la seva Creació, sentint-nos integrats i formant-ne part.

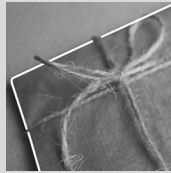
Cada dia del camí...

Senyor, ajuda'm a anar orientant tota la meva vida (interior i exterior, conscient i inconscient) cap a Tu, cap a l'amor i el servei a Tu en totes les teves criatures.

Avui demano...

Sentir com l'experiència de caminar amb Jesús Ressuscitat es concreta en mi. Demano rebre la gràcia de sentir-me habitat/da per Déu.

Demano poder viure en aquest estat de gràcia, per sentir i gustar internament aquest Déu-en-mi i mi-en-El.

Text bíblic

De la Contemplació per Assolir Amor dels Exercicis de Sant Ignasi

1) Traer a la memoria los beneficios recibidos de creación, redención y dones particulares, ponderando con mucho afecto cuánto ha hecho Dios nuestro Señor por mí, y cuánto me ha dado de lo que tiene, y, como consecuencia, cómo el mismo Señor desea dárseme en cuanto puede (...)

Después reflexionar en mi interior, considerando lo que yo con mucha razón y justicia debo de mi parte ofrecer y dar a su divina majestad, es a saber, todas mis cosas y a mí mismo con ellas, como quien ofrece con mucho afecto:

“Tomad, Señor, y recibid toda mi libertad,
mi memoria, mi entendimiento y toda mi voluntad, todo mi haber y mi poseer;
Vos me los disteis, a Vos, Señor, lo torno; todo es vuestro,
disponed a toda vuestra voluntad.
Dadme vuestro amor y gracia que ésta me basta”.

2) Mirar cómo Dios habita en las criaturas: en los elementos dándoles el ser, en las plantas dándoles la vida vegetativa, en los animales la vida sensitiva, en los hombres dándoles también la vida racional, y así en mí dándome el ser, la vida, los sentidos y la inteligencia; asimismo habita en mí haciéndome templo, pues yo he sido creado a semejanza e imagen de su divina majestad;

Y decir, de nuevo: “Tomad, Señor...

3) Considerar cómo Dios trabaja y labora por mí en todas las cosas criadas sobre la faz de la tierra; esto es, se comporta como uno que está trabajando. Así como en los cielos, elementos, plantas, frutos, ganados, etc., dándoles el ser, conservándolos la vida vegetativa y sensitiva, etc.

Y decir, de nuevo: “Tomad, Señor...

4) Mirar cómo todos los bienes y dones descienden de arriba, así como mi potencia limitada procede de la suma e infinita de arriba, y así la justicia, bondad, piedad, misericordia, etc., así como del sol descienden los rayos, de la fuente las cosas.

Tomad, Señor....

Caminant en silenci...

Recordo els moments de la meva vida en què m'he sentit profundament el seu perdó i estimació.

Faig memòria de les reaccions de la meva ànima, per arribar a estimar i servir més a Déu.

Avui poso atenció a...

Observo les formacions rocoses del camí i que a Manresa s'esdevindran la balma on Ignasi va pregar llargues estones.

“La mayor consolación que recibía era mirar el cielo y las estrellas, lo cual hacía muchas veces y por muchos espacios.” (Sant Ignasi)